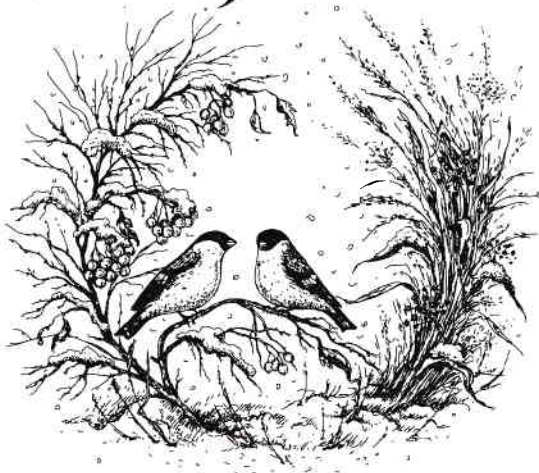

(We know)
books

GEORGE COSBUC

Balade și idile

*Ediție îngrijită, tabel cronologic și note de
Gabriela Gîrmacea*

București, 2024

Cuprins

1. Noapte de vară	10
2. Mânioasă	12
3. Nu te-ai priceput	14
4. Fatma	16
5. Nunta Zamferei	17
6. Cântecul fusului	23
7. Baladă albaneză	26
8. Armingenii	28
9. Rea de plată	30
10. Fata morarului	31
11. Crăiasa zânelor	33
12. Puntea lui Rumi	38
13. Gazel	43
14. Rugămintea din urmă	44
15. Logică	47
16. Romanță	48
17. Cântec oriental	49
18. Ex ossibus ultor!	50
19. Cântec	52
20. Poet și critic	54
21. Vântul	56
22. Vestitorii primăverii	59
23. Pe lângă boi	60
24. Rada	61
25. Trei, Doamne, și toți trei	66
26. La oglindă	69
27. Calul dracului	72
28. Nușa	73
29. De pe deal	75
30. El-Zorab	76
31. „Toți sfinții”	81

32. Supțirica din vecini	83
33. Numai una!	85
34. Regina ostrogoților	87
35. Brâul Cosânzenii	89
36. Dușmancele	93
37. Costea	97
38. Somnul codrilor	100
39. Recrutul	102
40. Carol IX	105
41. Fragment	108
42. Popasul țiganilor	110
43. Lordul John	111
44. Moartea lui Fulger	113
45. Un cântec barbar	121
46. Gazel	124
47. Păstorița	125
48. Jertfele împăcării	126
49. Prahova	132
50. La pârâu	138
51. Fresco-ritornele	141
52. Vara	144
53. Nedumerire	146
54. Politică	148
55. Un basm	150
56. Spinul	151
57. Câtece	153

Noapte de vară¹

Zărilor, de farmec pline,
Strălucesc în lumină;
Zboară mierlele-n tufiș
Și din codri noaptea vine
Pe furiș.

Care cu poveri de muncă
Vin încet și scârțâind;
Turmele s-aud mugind,
Și flăcăii vin pe luncă
Hăulind.

Cu cofița, pe-ndelete,
Vin neveste de la râu;
Și cu poala prinsă-n brâu
Vin cântând în stoluri fete
De la grâu.

De la gârlă-n pâlcuri dese
Zgomotoși copiii vin;
Satul e de vuiet plin;
Fumul alb alene iese
Din cămin.

Dar din ce în ce s-alină
Toate zgomotele-n sat,
Muncitorii s-au culcat.
Liniștea-i acum deplină
Și-a-nnoptat.

Focul e-nvelit pe vatră,
Iar opaițele-au murit,
Și prin satul adormit
Doar vrun câne-n somn mai latră
Răgușit.

¹ Publicată într-o primă formă în *Lumea ilustrată*, nr. 7, 1892.

Iat-o! Plină, despre munte
Iese luna din brădet
Și se 'nalță-ncet-încet,
Gânditoare ca o frunte
De poet.

Ca un glas domol de clopot
Sună codrii mari de brad;
Ritmic valurile cad,
Cum se zbate-n dulce ropot
Apa-n vad.

Dintr-un timp și vântul tace;
Satul doarme ca-n mormânt –
Totu-i plin de duhul sfânt;
Liniște-n văzduh și pace
Pe pământ.

Numai dorul meu colindă,
Dorul tânăr și pribag,
Tainic se-ntâlnește-n prag,
Dor cu dor să se cuprindă
Drag cu drag.

Mânioasă²

Am să merg mai înspre seară
Prin dumbrăvi, ca mai demult,
În priveghetori să-mi pară
Glasul Linei că-l ascult.
Mai știu eu ce-aș vrea s-ascult!
Că-n zori Lina sta-n portiță,
Sălta-n vânt a ei altiță,
Vântul îi sălta-n costiță
Și-i făcea floare-n obraz:
Eu mergeam la plug în laz,
Și, când trec, Lina s-ascunde,
Parcă nici nu m-a văzut.
Îi vorbesc și nu-mi răspunde,
Nu-mi răspunde!
Și-o întreb și nu-mi răspunde!
Și mă mir – ce i-am făcut!

Vreau de-aici să rump o floare!
Ochii unui înger scump
Au albastrul de cicoare,
Și cicoare vreau să rump –
Mai știu eu ce-aș vrea să rump! –
Că-n amiazi venind pe vale,
Întâlnii pe Lina-n cale:
Fragi i-am dat, ea mi-a zis: „— Na-le!
Ți-am cerut eu ție fragi?”
Ochii ei frumoși și dragi
Priveau tot spre poala rochii,
S-a pus Lina pe tăcut,
Și vedeam că-i umblă ochii,
Umblă ochii!
Ca la șerpi, îi umblă ochii,
Și mă mir – ce i-am făcut!

² Publicată în *Tribuna*, nr. 69, 1889.

Să-mi pun capul pentr-o Lină,
Să mă fac un om pribeag!
Ieși din neguri, lună plină,
Să mă vezi la Lina-n prag –
Mai știu eu ce-aștept în prag!
Alte dăți suna zăvorul;
Lina pe furiș, ca dorul,
Pășea-n degete pridvorul
Și la mine-n prag venea,
Mamă-sa cât ce-adormea.
Azi ard hainele pe mine,
Mi-e greu capul ca de lut,
Stau în prag – și ea nu vine,
Nu mai vine!
E târziu și nu mai vine...
Și mă mir, ce i-am făcut!?

